

Podnese rykata si kym zybite i s vse sila ja zahapa. Boli me, znachi syshtestvuvam! No ne se sybudi, nito stana neshto podobno. Samo po kozhata ostanaha sinite sledi ot zybite.

- Kakvo vi e? - popita izplashenoto momche.

Pogledna go vniimatelno:

- Nishto, nishto... - otvyrna. - Izglezhda sym slynychasal!

Vyrna mu belezhnika.

- Sheguvah se! - kaza.

- Kak ste sega?

- Po-dobre.

Momcheto grizhливо pribra belezhnika si v dzhoba na kysite pantaloni. Zagleda se v rychnija chasovnik na Herceg:

- Nikoga ne sym vizhdal takyv! - kaza. - Amerikanski li e?

- Da.

- A tova tuk? Za kakvo sluzhi?

Objasni mu koja strelka e za hronometryra, koja za dylbokomera, kak se nastrojva prystenyt na sekundomera...

- A tova?

- Tova e manometryr.

- Kakvo se pravi s nego?

- Izmerva se naljaganeto.

- Kakvo naljagane?

- Kogato si na dylbochina.

- Kakva dylbochina?

- V moreto.

- Kakva marka e?

- "Zenit".

- Daj malko da go podyrzha.

- Kakvo? - sepna se Herceg.

- Chasovnika... - pokaza s pryst momcheto. - Daj mi go za malko...

Svali chasovnika ot rykata si i go podade na momcheto. Beshe hlabav na slabata mu kitka.

- Tezhyk e... - izreche vyzhiteno. - A zvy ni li?

- Ne zvy ni.

- Kolko struva?

- Mnogo.

Mylchaha. Momcheto se vzirashe v chasovnika na rykata si, vyrteshe go, priblizhashe go do uhoto si da slusha otblizo cykaneto. Nakraja Herceg sybra smelost i popita:

- Hej! - kaza. - Kak se vikashe тази planina?

- Ne znam - spokojno otgovori momcheto, - ne sa ni kazali.

- A seloto? - popita veche s ottenyk na otchajanie. - Znaesh li kak se kazva?

- I-i, koj ne znae! - izreche samouvereno momcheto. - Sveti Andrija! Tam e Dubrovnik! - pokazva s pryst drugija kraj na zaliva. - Obeshtaha ni, shte ni zavedat na sladoled...

- Koj vi obeshta?

- Ami che rykovoditelite... - kaza, sjakash tova se razbira ot samo sebe si. - Az veche bjah tam!

Syrceto mu bieshe kato ludo. Legna po ochi i skri lice v skrystenite si ryce. "Kakvo da pravja, kakvo da pravja?" - misleshe toj. Pogledna sled tova samija sebe si v desetgodishno izdanie, pogledna plazha i vyzvishenieto nad nego, redicata niski krajbrezhni sgradi i njakakva zapustjala vila s arkadi...

1947 godina!

Uzhasno mu se dohodi po malka nuzhda.

- Kyde e tuk toaletnata? - popita.

- Koe?

- Klozeta.

Momcheto vdigna ramene:

- Ami che vyrvi v moreto! - kaza.

- A-a, da! - izmykna se Herceg. - Ama che sym glupav!

Vleze vyv vodata i dokato se izhozhdashe, sjakash ot nego iztichashe i naprezhenieto. Vyrna se donjakyde uspokoen i sedna do momcheto:

- Otkyde si?

- Ot Saraevo. A ti?

- Ottam... - pokaza neopredeleno s ryka kym moreto.

Znachi, tova sym az! Kak pogreshno si se predstavjame kato desetgodishni! Vinagi shtom si pomisleshe za tova vreme, se vizhdashe kato njakakyv malyk div polubog na adriaticeskija plazh i vinagi kosata mu se razvjavashe ot mistrala. Gluposti!

Pyrvo, tova momche e ostrigano do kozha s ravnomerni otkosi na mashinka za nula nomer. Osven tova, ot nego se raznasja neprijatna vonja na pot i na veche sigurno granjasal zehtin, s kojto e namazal ramenete i gyrdite si. Kozhata na hodilata mu e zagrubjala i vtvyrdena kato njakakva estestvena podmetka;mozhe bi rjadko nahluzvashe obushta, hodeshe prez po-goljama chast ot godinata bos. Drugo - prystite na rycete mu napomnjaha prystite na malyk zatvornik ili vojnuk - neobiknoveno grapavata kozha i dylboko izgrizanite nokti sa otdeleni s cherna kozhica okolo tjah. Sjakash vyv vsjaka negova pora e proniknala mryсотija, kojato e nevyzmozjno da se izmie sys sapun i chetka. Prysti na malyk dzhebchija, zakljuchi toj, i nasochi vnimanieto si kym izranenite glezeni na krakata, sbirkata ot belezi po glavata i schupenija zyb. Doblizhi prysti do cherepa si i napipa syvsem systite belezi. Pod ezika si useti mosta na schupenija, sega veche do koren izpilen zyb, v kojto chrez skyp zybotehnicheski metod beshe vkaran platinen vint, a vyrhu nego nov zyb-proteza, istinski shedjovyr. Tozi koren vse pak ot vreme na vreme typo go boli.

- Ti, malkija! - kaza toj. - Ostavil si mi takova skypo nasledstvo!

- Molja? - trepna momcheto.

- Nishto - reche Herceg. - Setih se za edna rabota...

- Hej, ne ste li... - poiska da go zapita neshto, no Herceg pak zavrja glava v rycete si i zazhumja.

- Ostavi me da pospja... - kaza toj.